

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- Âşık Kerem □ Aslan Avşarbey (Mülkî) □ Tacettin Şimşek
□ Ercan Sağlam □ M. Nihat Malkoç □ Halit Yıldırım □ Nurgül Kaynar Yüce
□ Mehmet Pektaş □ Bekir Oğuzbaşaran □ Ramazan Demirtaş
□ Ramazan Avcı □ Memiş Kömekçi □ Feyyaz Sağlam □ Hikmet Kızıl
□ Ercan Sağlam □ Salman Kapanoğlu □ Osman Gazi Turaç

63. Sayı Mayıs 2023

□ Mehmet Pektaş

Seçim Gündemi

Fikir aslında Şeytan Ali'den çıkmıştı. Seçimlerin yaklaştığı ortalığın kızıştığı bir dönemdi. Köy kahvesi hemen her akşam hararetli tartışmalara sahne oluyordu. Hele bir akşam ANAPlı Kara Osman ile Doğru Yolcu Peltek Veli boğaz boğaza bile gelmişti. Köyün ihtiyarları araya girerek onları güç bela ayırdılar.

Ortalık biraz yatıştıktan sonra Hacı Hasan'ın Recep:

“Ulan siyaset uğruna birbirinizi yiyeceksiniz. Yarın adaylar gelir iki nutuk çeker gider. Beş sene kapınızı çalan olmaz. Birbirinizi kırdığınızla kalırsınız.” dedi.

“Doğru, dedi Kel Hasan, eli kulağındadır, siyah arabayı altına çeken gelir.”

Kör Hüseyin, oturduğu yerden elini salladı:

“Dalga geçiyorlar, dalga.” dedi.

Kâğıt oynayanların arasından Şeytan Ali, bir eliyle şapkasını düzeltip sinsi sinsi baktı:

“Biz de onlarla dalga geçelim o zaman.” dedi.

Ocakçı Bekir oradan söze girdi:

“Nasıl olacak ki o iş?”

Şeytan Ali, kozu yere atıp gülümsedi:

“Benim aklımdan bir şeyler geçiyor aslında...”

Kahvedeki herkes bakışlarını Ali'ye çevirmişti. Ali de bunun farkındaydı. Oyunun bitmesini fırsat bilip:

“Hele toplanın başıma...” dedi.

Kahvedekiler sandalyelerini çekip Ali'nin etrafına toplandı. Plan köylünün hoşuna gitmişti, söz birliği edip adayları beklemeye başladılar.

Birkaç gün sonra ilk aday, köye damladı. Köylüler aday için önceki seçim döneminden daha şatafatlı bir karşılama töreni hazırladı. Meydan ANAP, Doğru Yol, DSP, Fazilet Partisi bayraklarıyla süslendi. Davullar, zurnalar çaldı. Gençler meşaleler yaktı. Alkışlarla, sloganlarla kahveye girildi:

Milletvekili aday Şinasi Eminoğlu, gösterilen ilgiden gayet memnun halde, kendisi için hazırlanan masanın başına geçti.

“Sevgili hemşerilerim...” diyerek gürlemesiyle birlikte alkış koptu. Eminoğlu, çok iyi bir hatipti. Her cümlesi alkışlarla kesilen konuşmasını tamamladıktan sonra Kel Hasan elini kaldırıp ayağa kalktı:

“Sayın Vekil'im söyledikleriniz hep güzel şeyler, canı gönülden katılıyoruz, sağ olun var olun. Lakin bizim bir maruzatımız var. Köylü olarak karar aldık. Bu derdimizi kim çözerse oyumuzu o

partiye vereceğiz.”

Şinasi Eminoğlu, şöyle bir sağına soluna bakındı, kendinden gayet emin şekilde.

“Ne demek sayın vatandaşlarım, emredin.” dedi.

Kel Hasan, önce bir boğazını temizledikten sonra:

“Efendim, bizim şu Kara Dere'yi bilirsiniz. Bilmiyorsunuz da duymuşsunuzdur, haberlere bile çıktı.”

Şinasi Eminoğlu, zihnini bir yokladı, daha önce ayak basmadığı bu köyle ilgili bilgisi yoktu. Köylünün arasından “Bilmeyen mi var? Kim bilmez...” gibi sesler de gelince:

“Bilirim, bilmez miyim?” dedi.

Kel Hasan'ın ve köylülerin yüzünde bir memnuniyet ifadesi belirdi. Kel Hasan, kendini iyice bir toparlayıp sözlerine devam etti:

“Bu dere bizim başımıza bela oldu Sayın Vekil'im. Baharın taşar ekinlerimize zarar verir; yazın kurur, çamurdan çaynaktan, sinekten duramayız. Her sene on, on beş büyükbaş hayvanımız telef olur. Bu derdimize bir çare...”

Hel Hasan sözlerini tamamlayınca köylüler alkışı bastı.

Şinasi Eminoğlu:

“Yahu bu muydu derdiniz?” dedi. “Ben zaten bunu il müdürüyle, bakanlıkla görüştüm projeye aldurdum.”

Eminoğlu böyle der demez, ön sırada oturan Patlak Ahmet, ağzındaki çayı püskürttü. Kalabalığın içinden bir kahkaha koptu. Arkasından da kuvvetli bir alkış.

Şinasi, yanındaki danışmanın kendisini dürtmesine bir anlam veremese de alkışı görünce hararetle konuşmaya devam etti:

“Sayın vatandaşlar, hiç merak etmeyin. Sizin derdiniz bizim derdimiz. Dere için tüm imzalar atıldı. Size seçim sonrası sürpriz olsun diyordum ama madem konu açıldı. Şimdi söyleyeyim. Hemen göreve geldiğim pazartesi günü dereyi ıslah edeceğiz. Sizi bu dertten kurtaracağız. Buraya gelmeden de genel müdürle telefonda görüştüm zaten. Tüm giderler Avrupa Birliği projesi kapsamında Fulbright fonundan karşılanacak. Ödenek çıktı.”

Aday konuştuğu içeride “Yaşa, var ol” sesleri yankılanıyordu. Eminoğlu, milleti o kadar coşturdu ki “Bu köy seninle gurur duyuyor.” sloganlarıyla kendini omuzlarda buldu. Köylüler onu coş-

kuyla uğurladılar. Eminoglu, köyden çıkar çıkmaz, köylüler kahveye koştu. Kimisi gülmekten yerlere yatıyor, kimisi karnını tutuyordu. Kahkaha tufanı biraz hafifledikten sonra Timtim Osman:

“Yaman adamsın lan Şeytan Ali, nasıl geldi aklına bu fikir?” dedi.

Şeytan Ali, gururluydu. Hemen yanı başındaki Kel Hasan'ın keline vurdu:

“Sen de fena oynamadın rolünü Kel Hasan. Az daha ben bile bizim köyde böyle bir dere olduğuna inanacaktım.” dedi.

Kel Hasan:

“Boş ver, vekil adayı inandı ya sen ona bak. Ulan ben de az daha vekilin konuşmasından etkilenip kendi söylediğim yalana kendim inanacaktım.” dedi.

Patlak Ahmet:

“Hiç de bozuntuya vermedi herif yahu! Yok müdürle görüşüm. Yok bilmem ne projesine dâhil ettirdim.”

Ali Rıza söze girdi:

“Arkadaşlar, bundan sonra gelen adaylara da aynı oyunu oynamaya devam ediyoruz.”

Kel Hasan:

“Bir dahakine derede adam da mı öldü desem acaba, ne dersiniz?”

Şeytan Ali:

“Daha iyi olur. Biz de destek çıkarız.”

Ertesi akşam, başka bir parti köye gelmişti. Köylüler, onları da aynı şekilde coşkuyla karşıladılar. Alkışlarla kahveye geçildi. Bu defaki vekil adayı Veteriner Yunus Gömlekçi'ydi. Yunus Gömlekçi, işi gereği köylere gelip gidiyordu. Bu köye de birkaç defa gelmişti hatta köyde tanıdıkları da vardı. Köylülere, nutuk çekmek yerine onlarla sohbet etmeyi tercih etti.

“Sizleri dinlemeye geldim, Sayın Sarıcahöyük-lüler.” dedi.

Kel Hasan el kaldırdı, köylerindeki olmayan dereden bahsetti. Dere yüzünden güya çektikleri sıkıntıları anlattı. Yunus Gömlekçi, onu gayet sakin şekilde dinliyordu. Kel Hasan, adayın etkilenmediğini görünce her ay beş on hayvanın telef olduğunu, iki sene önce yaşlı bir kadının daha önce de bir çocuğun suya düşüp öldüğünü söyledi.

Kel Hasan'ın sustuğunu gören Yunus Gömlekçi:

“Bitti mi?” diye sordu.

Kel Hasan ellerini iki yana açıp:

“Ne olursa sizden olur Sayın Vekil'im. Bizi bu dertten kurtarın.” dedi.

Yunus Gömlekçi sandalyeye sırtını yasladı, çayından keyifle bir yudum çekti:

“Ne zaman açtığınız len o dereyi?” dedi.

Kel Hasan'a destek vermek için sağdan soldan laf atan köylüleri elini kaldırarak susturdu. Sonra da ayağa kalktı:

“Ülen Şeytan Ali, senin başının altından mı çıktı yoksa bu?” dedi. Sonra gülümseyerek muhtarına döndü:

“Muhtar, bu dereyi kim açıysa onları bul, derhal kapattır. Vekil seçildikten sonra köye geleceğim, o dereyi görürsem hepinizi suya basarım, ona göre!” dedi.

Kel Hasan tekrar ayağa kalktı:

“Yunus Bey kusura bakma, bir oyun oynayalım dedik ama sen bizden uyanık çıktın. Köylü olarak gelen vekillere bu dere yalanını söyleyelim diye karar almıştık.” dedi.

Yunus Gömlekçi:

“Tongaya düşen oldu mu bari?” dedi.

Kahvede “Ohhoo!” diye bir ses uğuldadı. Yunus Gömlekçi köylülerle keyifli bir sohbet ettikten sonra köyden ayrıldı. Köylüler Yunus Gömlekçi'yi uğurladıktan sonra oylarını ona vermek üzere kendi aralarında konuştular.

Seçim gecesi, sandıklardan hiç beklenmedik bir sonuç çıkmıştı. Yunus Gömlekçi köyden tek bir oy bile alamazken Şinasi Eminoglu, neredeyse oyların tamamını almayı başarmıştı. Kel Hasan sonuçlar açıklandıktan sonra kahveye geldi:

“Ulan hani herkes Gömlekçi'ye verecekti. Adama bir oy bile çıkmadı. Bütün oylar Şinasi Eminoglu'ya çıktı.” dedi.

Patlak Ahmet:

“Adam, bizim dereyi kurutacak. Ben o yüzden verdim.” dedi.

Kel Hasan:

“Ulan bizim köyde dere mi var ki kurutsun?” diye karşılık verince Timtim Osman:

“Gerekirse önce dereyi getirir sonra dereyi kurutur. Adam nasıl konuştu görmedin mi?” dedi.

Kahveci Veysel:

“Sen niye vermedin o zaman Kel Hasan?” dedi.

Kel Hasan biraz düşündü:

“Ben de herkes Gömlekçi'ye rey verirse Eminoglu'na ayıp olur, benim yüzümden köylü ona sırt çevirdi. Hiç olmazsa bir oy çıksın diye Eminoglu'na veriydim. Neyse canım olan oldu gari, hem bizim dere öylece kalsın mı arkadaş? Benim hayvanlarım var. Birisi düşse boğulsa hanginiz destek olur bana? Dereyi kim kurutursa benim oyum ona.” dedi.